

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 17010 van 8 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 25 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GORIS die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 1 oktober 2007, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoeksters asielaanvraag bij beslissing van 11 juni 2008, verstuurd op 13 juni 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoeksters asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten en mogelijks van Tibetaanse origine te zijn. U weet niet waar in Tibet noch wanneer u geboren bent. U heeft uw moeder nooit gekend. U herinnert zich uw vader nog en zou door hem op vier à vijfjarige leeftijd zijn meegegeven aan de Mongoolse man G.D.. U groeide bij G.D. en zijn gezin op in de stad Ulanbatar te Mongolië. U heeft nooit school gelopen. U werkte als dienstmeid voor G. en zijn echtgenote zolang u zich kan herinneren: u maakte het huis schoon, werkte in het eethuis van het koppel, verkocht gerechten op de markt en maakte ook het eethuis schoon. Dit was uw dagelijkse leven in Mongolië. Begin 2005 nadat u achttien jaar geworden was zou u een eerste maal verkracht zijn door G.. G. dreigde ermee u op straat te zetten wanneer u dit aan iemand vertelde. Bovendien zou naar de politie stappen niks uitmaken volgens G. want hij zou beweren dat u instemde met de sex. Aangezien u nergens anders heen kon, zweeg u. Rond Mongools nieuwjaar in de maand februari van 2005 verkrachtte G. u een tweede maal. In mei 2005 werd u een laatste maal verkracht. Begin juli 2005 leerde u op de markt S., een Duitse man die als docent in Ulanbatar werkte, kennen. Deze man was verliefd op u en beloofde u in Duitsland te helpen aan verblijfsdocumenten. Bovendien beloofde Stephan dat u in Duitsland kon gaan studeren. Stephan gaf u geschenkjes en geld. U genoot van de aandacht die u kreeg en besloot Mongolië samen met S. te verlaten. Begin augustus 2005 reisde u per vliegtuig via een transit naar Berlijn. In september 2005 werd u door S. opgesloten in de kelder van zijn woning. U werd door de man mishandeld en misbruikt. Op 30 september 2007 slaagde u erin weg te lopen uit de woning van S.. U kreeg een lift van een Duitse man, deze bracht u op zijn beurt naar een vriend, een vrachtwagenbestuurder, in Aken. Deze vrachtwagenbestuurder vervoerde u naar België. U vroeg de volgende dag op 1 oktober 2007 asiel aan in België. U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.”

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoekster er niet in geslaagd is haar vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
  - door het afleggen van inconsistente verklaringen over haar afkomst en verblijfsstatuut in het land van oorsprong, kan de Commissaris-generaal zich geen duidelijk beeld vormen over verzoeksters profiel;
  - de aangehaalde problemen waarvoor verzoekster uit haar land wegvluchtte zijn van louter gemeenrechtelijke aard.

2. Over de gegrondheid van de zaak.

1. Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarna ze de motieven waarop de bestreden beslissing berust betwist. Verzoekster wijst op haar schrijnende levensverhaal. Ze wijst de Raad

op de toepasselijkheid van het artikel 77 quater van de Vreemdelingenwet, dat mensensmokkel beoogt te bestrijden. Zij stelt de Raad in kennis van de klacht die zij op 23 juni bij de politie indiende en van de volledige medewerking die zij aan het onderzoek dat daarop volgt zal verlenen. Ze voegt bij haar verzoekschrift een kopie van het zeer gedetailleerde relaas dat ze in het kader van de klacht naar voor bracht. Zij vraagt de Raad in hoofdorde de uitspraak van het bij hem hangend beroep op te schorten in afwachting van een eventueel te voeren gerechtelijk onderzoek, minstens de zaak op te schorten in afwachting van het gevolg dat het O.M. zal geven aan de klacht die verzoekster heeft ingediend. In ondergeschikte volgorde vraagt zij de bestreden beslissing te vernietigen en de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2. De Raad wenst verzoekster te wijzen op de bevoegdheid waarover hij in asielzaken beschikt. De Raad doet in deze zaken op een declaratieve manier uitspraak over de toekenning, dan wel weigering, van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Dit gebeurt op basis van de criteria vervat in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een vrees voor vervolging of een reëel risico voor ernstige schade dient te worden aangetoond zoals deze zich zou manifesteren *in het land van oorsprong* bij terugkeer daar naar toe. De Raad stelt vast dat uit het asielrelaas, dat door hem niet in twijfel getrokken wordt, geenszins blijkt dat verzoekster hieraan voldoet. De tragische lotgevallen waaraan verzoekster in Duitsland blootstond staan volledig los van haar situatie in haar land van oorsprong en zijn voor deze procedure dan ook irrelevant. De problemen die verzoekster aanbracht in haar thuisland zijn van louter gemeenrechtelijke aard, waarvoor zij bovendien naliet de bescherming van de lokale overheid in te roepen.
- 2.1.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
  1. Verzoekster vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien verzoekster immers seksueel werd aangerand door haar pleegvader is er dan ook sprake van ernstige schade bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.
- 2.2.2. Verzoekster toont niet aan dat zij overeenkomstig artikel 48/4 § 1 de bescherming van haar nationale overheden niet kon of niet wilde inroepen tegen het seksuele misbruik van haar pleegvader. Zij komt derhalve niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.
2. Verzoeksters hoofdvraag om de uitspraak in dit geding tot nader order op te schorten mist praktisch nut. Hoger werd vastgesteld dat zij niet onder de criteria van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus valt, ongeacht de uitkomst van het onderzoek. De gevolgen van het onderzoek met betrekking tot de tragische gebeurtenissen waaraan verzoekster in Duitsland blootstond, kunnen aan hogere vaststelling geen afbreuk doen, gezien dit een voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus irrelevant gegeven is. Te dien einde kan nuttig verwezen worden naar hoofdstuk IV van de Vreemdelingenwet, door de wetgever ingevoegd om slachtoffers van mensenhandel te beschermen en meer in het bijzonder naar artikel 61/2 van de Vreemdelingenwet dat voorziet in het verstrekken van een tijdelijk verblijfsdocument indien betrokkene zijn medewerking verleent aan het strafrechtelijke onderzoek. Het verzoek om de uitspraak in dit geding op te schorten mist bijgevolg praktisch nut. Verzoekster dient zich te wenden tot de hoger beschreven geëigende procedure om het statuut 'slachtoffer van mensenhandel' en de daarbij komende verblijfsrechtelijke voordelen, te genieten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 oktober 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DIGNEF,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.